

se Tiden an, altsaa anvende Millioner og Millioner paa denne Route for at forbedre den, og hvis det saa viste sig, at den alligevel ikke kunde strække til over for den voksende Trafik, kunde vi begynde at undersøge, hvorvidt et Broanlæg vilde være heldigt, og hvor meget det vilde koste. Jeg tror ikke, at denne Tanke er heldig, men jeg skal for øvrigt ikke komme ind derpaa. Saa forstaaer jeg ganske anderledes godt det Standpunkt, som det ærede Medlem for Odense Amts 1ste Valgkreds (Scavenius) indtog. Det ærede Medlem stiller sig saaledes, at hvorledes end Udfaldet af en eventuel Konkurrence om en Bro over Lille Bælt vil falde ud, stemmer han imod den, og saa kan jeg forstaa, at det ærede Medlem ogsaa paa dette Standpunkt vil stemme mod de 60,000 Kr., som vi ønske til Undersøgelse af Spørgsmaalet.

Jeg beder om, at man vil fastholde, at det, der foreligger for Tiden, kun er en Undersøgelse af, hvorvidt det overhovedet er hensigtsmæssigt at gaa til en Bro, og hvor meget et saadant Broanlæg vil komme til at koste. Det ærede Medlem motive-rede nærmere, hvorfor han indtog dette Standpunkt, og jeg kan for saa vidt ogsaa meget godt stille mig paa dette Standpunkt, men jeg kan ikke billige det. Jeg kan forstaa, at naar man nærer Tvivl om, hvorvidt Ingeniørvidenskaben overhovedet er naaet saa vidt nu, at man med Tryghed tør overgive denne Videnskab Løsningen af denne Opgave, maa man vige tilbage for at gaa til Bygningen af en saadan Bro. Det ærede Medlem for Kjøbenhavns 6te Valgkreds (Hammerich) har allerede som den Fagmand, han er, forsøgt at berolige det ærede Medlem. Det er maaske ikke lykkedes, men jeg tror dog, at man tør sige, at Videnskaben er kommen saa vidt, at Spørgsmaalet kan løses og er løst andre Steder. Men det, jeg særlig finder Grund til at udtale mig om, er et andet Hensyn, som det ærede Medlem omtalte, idet han mente, at der Haand i Haand med Anlægget af en Lille Bælts Bro burde gaa særlige militære Foranstaltninger paa begge Sider af Lille Bælt, og det ærede Medlem udtalte, at en Krigsbestyrelse kunde ikke rolig se paa, at en Bro blev bygget, uden at der tillige kom Fæstningsanlæg til Stede. Jeg er ganske enig heri, og ærede Medlemmer ville i Bemærkningerne til Lovforslaget have fundet Antydninger af, at Hensynet hertil absolut vil blive taget, naar vi en Gang gaa til Spørgsmaalet om Bevillingen af samtlige fornødne Udgifter til

Broanlægget med Tilbehør. Jeg tror ikke, det er nødvendigt at komme op til mange Millioner til saadanne Fæstningsanlæg. Det er tvivlsomt, under hvilken Form de skulde komme til Stede, og dette Spørgsmaal er der jo Tid til at overveje nærmere baade for Regeringen og for Rigsdagen. Det ærede Medlem kan ganske sikkert ikke indtage et bestemt Standpunkt i denne Henseende, men at der maa og vil blive tillagt dette Hensyn Vægt er uden for al Tvivl. Det tredje Hensyn, som det ærede Medlem fremkom med, og som gjorde ham utilbøjelig til at gaa ind paa Broanlægget, var, at man bedre og hensigtsmæssigere kunde dele Trafikken mellem Øerne og Jylland ad de 3 Veje, som det ærede Medlem nævnedes. Jeg deler ikke det ærede Medlems Opfattelse paa dette Punkt. Jeg skal kun udtale, at en Forbedring af Forbindelsen Kalundborg—Aarhus kunde være meget god, og jeg skal gerne række Haanden dertil, men det afhjælper ikke den Skade og de Ulemper, som findes ved Hovedforbindelsen mellem Jylland og Øerne over Lille Bælt.

K. Jensen (Svendborg Amts 4de Valgkreds): Jeg har selvfølgelig den allerstørste Respekt for den ærede Indenrigsministers Sagkyndighed paa Jærnbanevæsenets Omraade, men jeg har dog indtil dette Øjeblik ikke troet, at den ærede Minister var i den Grad sagkyndig, at enhver berettiget Kritik over, hvad Jærnbanebestyrelsen forelægger os her, skulde være udelukket, eller at naar man benytter en Kritik, som Formanden ikke finder Anledning til at paatale, Ministeren saa kan opkaste sig til Dommer over, hvad der er tilbørligt at sige her i Salen. Jeg er snart gammel Parlamentariker, men jeg har aldrig før hørt, at en Minister opkaster sig til Dommer i saa Henseende. Jeg synes, at den ærede Minister kunde ganske rolig have lagt det i Formandens Haand, især naar dertil kommer, at Ministeren citerer galt. Jeg har absolut ikke sagt, at Forsømmelsen af Lille Bælts Farten var sket af ond Vilje fra Administrationens Side, jeg sagde det modsatte, nemlig at der var antydet noget saadant af et andet Medlem, men jeg fragde mig absolut at være enig i den Tanke. Jeg synes, at det vil baade den parlamentariske Forhandling, naar der blev taget rimeligt Hensyn til alle Sider, og om man, selv naar man blev kritiseret, rolig fandt sig deri, naar Kritikken holdt sig inden for de rette Grænser.